

مهناز افشار و مهتاب کرامتی با فیگوری عجیب در گالری ایام دوبی!

گالری ایام دوبی سال ۲۰۲۱ را با نمایش مجموعه تازه‌ای از نقاشی‌های افشین پیرهاشمی آغاز کرد.

به گزارش سایت خبری پرسون، این مجموعه که پیرهاشمی آن را «کوکاکولا» می‌خواند شامل آثار رنگی است که پس از سالیان دراز آفرینش‌های سیاه و سفید این تحول توجه‌ها را به خود جلب کرد.

پیرهاشمی درباره نحوه شکل‌گیری نمایشگاه انفرادی «کوکاکولا» در این زمان و در دبی گفت: حقیقتاً من خودم هم شگفت‌زده شدم که یک‌دفعه دیدم صفحه رسمی گالری ایام در اینستاگرام خبر داد «ما سال ۲۰۲۱ را با هنرمند ایرانی، افشین پیرهاشمی شروع می‌کنیم». سیستم گالری ایام با سیستم گالری‌های ایران فرق می‌کند، من از گالری ایام حقوق می‌گیرم و مانند یک کارمند، هر نقاشی‌ای می‌کشم به گالری ایام تعلق دارد، از این رو طبق قراردادمان آن‌ها تصمیم می‌گیرند کی و کجا و با چه آثاری از من نمایشگاه برگزار کنند و یا اصلاً نمایشگاه برگزار نکنند، به همین خاطر به من نگفتند که ما می‌خواهیم نمایشگاه بگذاریم.

وی افزود: مجموعه به نمایش درآمده را خودم «کوکاکولا» نام‌گذاری کرده‌ام، در کنار شخصیت‌های آسیب‌دیده و معترضم، تایپوگرافی لوگوی جهانی کوکاکولا را نقاشی کرده‌ام، با این کنایه معنایی که در روزگار کودکی یکی از خوشمزه‌ترین نوشیدنی‌های مان بود و در روزگار کنونی به انواع مضرات آن پی برده‌ایم؛ اما مدیران گالری ایام ترجیح داده‌اند این نمایش را با نام «بدنه جدید نقاشی‌های افشین پیرهاشمی» ارایه کنند.

پیرهاشمی درباره رضایتش از همکاری با گالری ایام بیان کرد: من سال ۲۰۱۲ با گالری ایام قرارداد بستم و از این همکاری بسیار راضی هستم، از مدیران گالری ایام خیلی متشکرم، آن‌ها مهربان و دوستانه مانند خانواده‌ام هستند و هر وقت مشکلی داشتم به سرعت به من کمک کرده‌اند. باید از علیرضا سمیع آذر هم تشکر کنم، زیرا من را به خالد سماوی بنیانگذار ایام معرفی کرد، ۱۰ سال پیش سماوی در تهران بود و علیرضا سمیع آذر او را به گالری من آورد و من را متوجه کرد که پیشنهاد این قرارداد با گالری بین‌المللی ایام را بپذیرم، زیرا می‌تواند من را بیشتر روی هنرمند متمرکز و ذهنم را از تجارت و عرصه فروش آسوده کند. در همان آغاز راه گالری ایام در سال ۲۰۱۴ یک نمایشگاه در لندن برای من برپا کرد که انعکاس جهانی داشت و پلی شد تا آثارم از حراجی‌های نیویورک تا مسکو عرضه شود.

در نقاشی‌های افشین پیرهاشمی فقط زنان دیده می‌شوند، زنانی که زخم خورده اما کنش‌مند و معترض هستند و هیچ مردی به این بوم‌ها راه نیافته است، پیرهاشمی در این‌باره توضیح داد: زن و مادر، سمبل مهر و محبت است و همچنین زن نماد زمین و باروری است، اما با این وجود در سراسر دنیا همیشه با ظلم و نابرابری دست به گریبان است، همین بهترین انگیزه من برای تمرکز به این جهان خاص است، ضمن این که تمام این روایت‌ها را من به عنوان یک مرد به تصویر می‌کشم.

یکی از نوآوری‌های افشین پیرهاشمی استفاده او از چهره مهناز افشار و مهتاب کرامتی در کاراکترهای برخی از آثارش است، او درباره چگونگی پیدایش این سری از کارهایش گفت: تا اوایل دهه ۸۰ نقاشی‌های من فضای بسیار تلخ و گزنده‌ای داشت، هر چند که از منظر هنری از آن بسیار استقبال شد و بخش بزرگی از این آثار در گنجینه امیر قیصری وجود دارد اما به جهت رویکرد بسیار سیاه آن‌ها بارها مورد نقد قرار می‌گرفتم، فکر کنم در سال ۱۳۸۶ به ذهنم رسید که در نقاشی از فیگورها، چهره‌هایی را بکشم که مردم آن‌ها را می‌شناسند، برای روزگار خودش این کار بسیار عجیبی به نظر آمد و دیده هم شد، کیوان علی‌محمدی و امید بنکدار در حال ساخت فیلم «شبهانروز» بودند، آن‌ها گالری من را برای لوکیشن‌شان می‌خواستند. من گفتم گالری‌ام را در اختیارتان می‌گذارم ولی مهناز افشار و خانم مهتاب کرامتی که دوره اوج معروفیت‌شان بود دو ساعت بیایند تا من از آن‌ها عکاسی کنم و همچنین اجازه نقاشی از این دو بازیگر را به من بدهید، این همکاری شکل گرفت و چند اثر از همین سری در فیلم «شبهانروز» روی پرده سینما رفت و بعدتر نقاشی‌هایش روانه بازار هنر شد.

او درباره واکنش مهناز افشار و مهتاب کرامتی به این آثار بیان کرد: مهناز افشار یکی از کارهایی که جزو کارهای آخرم است را به اشتراک گذاشت. تا جایی که خاطرم هست آن پست حدود ۴۰۰ هزار لایک خورد. از مهتاب کرامتی سال‌هاست خبری ندارم ولی تابلوهای بسیار زیبایی از ایشان کشیده‌ام. یکی از تابلوهایی که از مهتاب کرامتی کشیدم سال ۲۰۰۹ روی جلد کاتالوگ کریستیز دبیرفت، آن موقع اولین بار بود که اثر یک هنرمند ایرانی روی جلد کاتالوگ کریستیز می‌رفت.

افشین پیرهاشمی درباره کمک به هنرمندان جوان اظهار کرد: متأسفانه انبوهی از پیام‌های درخواست کمک از هنرمندان جوان از سراسر ایران دریافت می‌کنم، برخی جوان‌ها پول ندارند رنگ و بوم بخرند تا کار کنند چه رسد به اینکه از راه هنر امرار معاش کنند، با خود عهد کردم درصدی از درآمدم از هنر را برای هنرمندان جوان صرف کنم اما به طبع توان پاسخ به اکثریت آن‌ها را ندارم، در توانم بود ۱۲۶ اثر هنری بخرم، و به اجرای کنسرت و تولید آلبومی کمک کنم اما باید برای این مشکل مهم مسئولان چاره‌اندیشی اساسی کنند.

این هنرمند در پایان با بیان اینکه دوست دارد بعد از ۱۶ سال در ایران نمایشگاه برگزار کند، تصریح کرد: معلوم است در همه این سال‌ها بسیار دوست داشتم آثارم پیش روی هم‌وطنانم ارایه شود، اما این امکان هرگز مهیا نشد. سال ۲۰۰۵ آخرین نمایشگاه کارهای جدیدم در گالری سیحون برپا شد. بعد از

آن گالری هما تصمیم گرفت برای من نمایشگاه بگذارد که دو روز قبل از افتتاح، به بهانه‌های بسیار خنده‌دار به کارهای جدیدم مجوز ندادند. بنابراین به احترام مردم به اتفاق گالری هما تصمیم گرفتیم یک سری از کارهای قدیمی را از دوستانم قرض بگیریم و نمایشی تکراری را ارایه کنیم که به طبع آن را نمایشگاه انفرادی خودم محسوب نمی‌کنم. اکنون هم که کارهایم در اختیار گالری ایام است و اینکه آثارم در کجا به نمایش درآید در اختیار من نیست.